

majusculis, & aliquatenus stabilem suarum partium situm retinentibus (pro varia particularum, è quibus illa componuntur, figura, dispositione, textura, hoc vel illo modo) detorta, vel utcumque repercussa; nimirum ut ejusmodi corporibus illapsa lux vel motu suo, vel agendi virtute, vel ipsa quantitate sua (quoad raritatem intelligo, vel densitatem; radiorum copiam, aut paucitatem) talis evadat, & pro modi discrimine dispares procreet apparentias, à quibus eam variis colorum nominibus insignimus. Imagines autem nil planè sunt aliud, quum lux ab objectis ita reflexa, vel refracta, ut rursus in unum locum, talemque recolligatur situm, qualem tunc obtinuit, quum ab originali proflueret objecto; directoque versus oculum itinere procederet; quo fit ut similiter objecta, sed tanquam alibi collocata repræsentent. Phasmata denique sunt imaginum quasi colores, pro lucis diversa media trajicientis alia ac alia quoad motum, vim, quantitatem affectione diversa variati. Crassiusculè jam ista proponimus; quorum forsan aliqua saltem in dicendorum progressu magis elucescent.

VI. Cùm itaque lux in visione peragenda, diversisque procreandis apparentiis ita quasi paginam utramque faciat; Et reverà præter illam nil aliud sensum ingredi, vel commovere videatur; de illa primò disciendum venit. Et ejusce quidem de natura à Physicis magnoperè desceptatur; an puta sit corporea quædam substantia, an qualitas; an actio tantum, aut motus quidam; de productione quoque consequenter ejusdem, & propagatione disquiritur, utrum continuo per medium transitu, vel medii duntaxat impulsu, vel sua ipsius multiplicatione quædam huc propagetur; quales ego quæstiones curiosè non eventilabo. Quod istam saltem sententiam attinet, quæ lucem accidentium classi accenset; quando veris corporeis effectibus (quales sunt rectà progredi, reperi, refringi, calorem excitare, sensum afficere) veræ subistentes causæ, veri locales motus assignari debeant; neque quomodo meræ qualitati, vel accidenti cuiquam ista competant intelligere mihi datum sit; quinetiam quo sese pacto multiplicare valeat, id genus entium, quæ ratione vim ullam exerere, cùm è cordatioribus & rerum intima perscrutantibus Philosophis haud pauci se parum capere profiteantur; eam haud dubitem hîc missam facere. Verum an corporeæ quædam *ἀπορροια*, de lucidi corporis visceribus emanantes, totumque nobis & ipsi interjectum spatium quàm perniciosissimè transcurrentes lucem constituent; vel an illa potius nihil sit aliud quàm ipsius lucentis actio, contigua sibi corpora prementis ac impellentis, iisque mediantibus, alia quæ adjacent; tum & horum intercessu rursus alia proximè succedentia;